

skaber, en klar Deling mellem Driftsregnskab og Formue- og Anlægsregnskab. Saaledes som Regnskabet er opstillet, viser de løbende Indtægter en Sum paa 431,5 Mill. Kr., medens de løbende Udgifter andrager 416,9 Mill. Kr. Der er saaledes paa denne Del af Regnskabet et Overskud paa 14,6 Mill. Kr. Paa § 26, der omhandler Udgifterne til Erhvervelse af Formue og Afdrag paa Gæld samt Indtægterne ved Forbrug af Formue og Stiftelse af Gæld, andrager Udgifterne 87,7 Mill. Kr. og Indtægterne 39,8 Mill. Kr. Forskellen her andrager saaledes 48 Mill. Kr., og naar det før nævnte Overskud paa de løbende Indtægter og Udgifter paa 14,6 Mill. Kr. fradrages, fremkommer der et Forbrug af Kassebeholdningen paa ca. 33. Mill. Kr.

Dette Regnskabs samlede Resultat svarer ret nøje til, hvad der ventedes, da Tillægsbevillingsloven blev vedtaget i Rigsdagen i Foraaret. Ganske vist var det samlede Resultat af Finanslovens og Tillægsbevillingslovens Tal saaledes, at der maatte forventes et Kasseunderskud paa ca. 52 Mill. Kr., men erfaringsmæssigt giver Regnskabet, saaledes som Forholdene har været i de tidligere Aar, et væsentlig gunstigere Resultat end Finanslov og Tillægsbevillingslov sammenlagt, og under Hensyn til at man ventede, at det ogsaa vilde blive Tilfældet for indeværende Aar, blev der her i Rigsdagen regnet med et Kasseunderskud, der vilde ligge ca. 20 Mill. Kr. under det, Finansloven og Tillægsbevillingsloven viste, og dette er ogsaa blevet Resultatet.

At Finansaaret 1924—25 vilde blive et økonomisk set vanskeligt Aar, i hvert Fald vanskeligere end det foregaaende, har jeg givet Udtryk for adskillige Gange her i Rigsdagen, og enkelte af Rigsdagens Medlemmer har udtalt ganske den samme Anskuelse. 1924—25 var et Prisstigningsaar, og Prisstigningen har givet sig Udslag ikke alene paa Statens Lønninger, men ogsaa overalt, hvor der gøres Indkøb for Statens Regning, saavel i Erhvervsvirksomheder som i Statens øvrige Institutioner, ligesom Statens Anlægsvirksomheder naturligvis bliver kostbarere under Prisstigning. Naar det alligevel er lykkedes at bringe Regnskabsaaret til Afslutning med et forholdsvis saa tilfredsstillende Resultat som det, der foreligger, betænker jeg mig ikke paa at sige, at dette skyldes Regeringens omhyggelige og forsigtige økonomiske Politik. Straks ved sin Tiltræden tog Regeringen dette Spørgsmaal op, saaledes som jeg tidligere har haft Lejlighed til at redegøre for her i Tinget, og søgte at gennemføre alle de

Besparelser, der kunde gennemføres i det løbende Aar, med det Formaal at begrænse Tillægsbevillingerne til det allernødvendigste. At den vedtagne Finanslov for 1924—25, som forelaa, da dette Ministerium traadte til, var et meget ufuldstændigt Grundlag for det Aars Økonomi, som den drejede sig om, er en saa kendt Sag, at jeg formentlig ikke behøver at komme nærmere ind herpaa ved denne Lejlighed.

Jeg nævnte før, at der har været Lønstigning i 1924—25 i Forhold til 1923—24, og jeg skal gøre følgende nærmere Bemærkninger herom. Paa Grund af Pristallets Stigning reguleredes Statstjenestemændenes Dyrtidstillæg opad i 1924—25, og disse Reguleringer medfører en Udgiftsforøgelse paa ca. 8 Mill. Kr. Imidlertid rummede Aaret tillige den Mærkværdighed, at Konjunkturtillæget efterhaanden gik ned, saaledes at der derved blev en Mindreudgift til Lønninger paa ca. 4 Mill. Kr. Den samlede Merudgift til Lønninger i Forhold til det foregaaende Aar andrager saaledes ca. 4 Mill. Kr. At Tjenestemændene følte sig yderst utilfredse med den mærkværdige Ordning, at Konjunkturtillæget gradvis gik nedad, samtidig med at Priserne steg, er let forstaaeligt, og man skal sikkert lede længe, før man finder en tilsvarende urimelig og meningsløs Ordning. Paa dette Omraade er der jo senere blevet Orden og Mening i Tingene gennem den Lov om Tjenestemandslønninger, som blev vedtaget i Rigsdagen sidste Foraar.

Hvad Statens Erhvervsvirksomheder angaar, skal jeg nævne, at Statsbanerne har givet ca. 3 Mill. Kr. mindre i Overskud end i det foregaaende Aar. Ganske vist er Indtægterne steget med ca. 2 Mill. Kr., men Udgifterne er steget med ca. 5 Mill. Kr., hvoraf alene Lønninger til Tjenestemændene andrager 1,5 Mill. Kr. og Kul, Olie o. s. v. ca. 2 Mill. Kr. Jernbanernes Udgifter paa virkes jo i det hele stærkt af en Prisstigningsperiode. Postvæsenet har givet ca. ½ Mill. Kr. større Indtægt end i det foregaaende Aar, og Telefon- og Telegrafvæsenet har givet 1,5 Mill. Kr. mere end Aaret forud. Hvad angaar de Tal, som vedrører Statsvirksomhederne, maa man dog erindre, at Overskuddet er beregnet efter de ældre Metoder, hvor der ikke toges Hensyn til Forrentning og heller ikke fandtes Regler, i hvert Fald ikke rationelle Regler, for Afskrivning.

Skatter og Afgifter har i 1924—25 indbragt ca. 410 Mill. Kr. eller op imod 9 Mill. Kr. mere end Aaret forud. Indkomst- og Formueskatten viser en mindre Stig-